

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS
D' AVISOS Y NOTICIAS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75 " " "
EXTRANGER..	2 " " "

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

CARNAVAL

SERPENTINAS —

CONFETTI paperets

Papers daurats y platejats llisos y mostrejats

Papers prisats y altres propis per disfressas

Imprempta de Ramon Germans y Nebet

Teatre, 18.—VENDRELL

Comoditat

Timbres

per dar avis á menjadors, cuynas, dormitoris, etc.
Ressorts especials per ventallas de botiga

Ho instala á preus econòmichs, assegurant son perfecte funcionament lo cerraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUS

Conveniencia

Pera arrendar

S' arrenda lo antich «Hostal de Sant Antonis» situat á la carretera de Valls d' aquesta vila, tan acreditat per sas espayosas habitacions y sas claras y amplas cuadras per animals.

Informarán en la fàbrica de serrar de D. Sever Via.

LA PENA DEL TALIÓ

Recort d' un carnaval

No es quènto, qu' es historia, y historia ben verídica, el cas que vaig á contar, determinantme á ferho la circumstancia d' haver mort, uns, y desaparegut altres, de nostra vila, los que figuran com protagonistas d' ella.

Quan el meu amich, á qui anomenarém per Manelet, me contava 'l fet, li petavan encara las dents de ràbia y clohia 'ls punys en actitud d' amenssa, tot exclamant:—;Sembla mentida que al mon hi hagi gent tan sabuda y tafanera!... Pero no aná á Roma per la penitencia.—

Una colla d' amichs organisarem la tarde del disapte de Carnestoltas d' aquell any; una xamosa comparsa pagesivola representant un casament á montanya, ab los endiumenjats nuvis montats en engalanada mula, portant un nombrós seguissi de jovent pagés que anavan fent gala ab las escopetas, y tancant la comitiva l' indispensable carro portador dels mobles y las robas de la nuvia. Aquella co-

mitiva recorregué la vila escampant animació per totarreu ab l' espetech de las escopetadas y ab l' alegroy y planyivol espinguet de las grallas que la acompanyavan.

Tan saragatera com modesta comparsa, tingué un digne coronament ab aquell tan celebrat ball de pagesos, que tingué lloch la mateixa nit á la sala del Tivoli, que tant rebombori mogué, y que feu eixir de dintre las vellas caixas de nuviatge dels antichs casals de pagés tota la indumentaria dels antepassats, que 'ls seus descendents rumbejaren en aquell ball d' agradosa recordansa.

Quin goig feya aquella nit la sala del Tivoli, rublerta d' ayros jovent, rumbejant l' escayent trajo de pagés, y de xamosas nenas, lluhint los vistos ropatjes que sas ávias vestiren en l' aviar. Pocas eran las que anavan ab la cara tapada, y encara aquestas pocas tothom sabia qui eran, puig aquell ball, més qu' un ball de máscaras, resultá una exposició gráfica de trajos de l' antigor. No obstant, una n' hi havia que no tan solsament cridava la atenció per la riquesa y propietat de son trajo sino també per la gentilesa ab que 'l vestia, que no semblava sino que persona y trajo haguessin sigut guardats junts al fons d' esculturada caixa de noguera y transportats de sopte entre mitj d' aquell bé de Deu de reproduccions viventas. Ni 'l més petit detall se li hauria trobat á faltar: la sabateta de xarol escotada, ab civilleta de plata, empresonant un petit peu casi inverossimil; lo faldellí de seda endomascada ab ramatjes y flors de brillants colors, que deixava veure un naixement de ben modelada pantorrilla coberta ab la blanca mitja; lo gipó de setí de màniga curta y 'ls mangots de seda negra; lo full de mocadoret á las espatllas, rublert de brillants anticuelas; lo ret de color de rosa, ab graciosa llassada sobre 'l front, per sota la que eixian uns rissos, tan rossos, que semblavan manyoquets de fils d' or; las arracadas de tres quarts ab grossa pedreria de verdas esmeragdas, penjant de las orelas y arribantli fins á descansar sobre las muscleras, y tan pesantas que á no portar uns cordonets com á soports, passats per sobre las orelas, aquestas no haurian pogut resistir lo pés de tan richs joyells. Tot era rich y autèntich; y 'l seu acompanyant, qu' era 'n Manelet, no anava pas més mal habillat qu' ella; ja ho crech! hereu d' una de las més antigas casas hisendadas de la comarca, havia pogut triar entre 'ls ropatges que com reliquias guardava dels seus avis.

Y tothom se preguntava qui era ella; á quina classe perteneixia; y 's feyan conjeturas y suposicions, y ningú atinava, puig no trobavan á la vila una cabellera rossa que pogués compararse en boniquesa ab aquells manyoquets de fils d' or que eixian sota 'l ret en cayent graciós sobre 'l rosat frontal de la misteriosa y gentil pageseta; lo que

feu pensar á molts si podrian ser postissos, per desencaminar la batxilleria de la gent. En lo que tothom estava conforme era en que tan rica indumentaria no podia haver eixit d' altrás calaixeras que de las de casa en Manelet, y en que la noya aquella havia d' esser guapa á tot serho y tenir certa distinció, y... res; que ningú atinava en qui podia ser, ni tan sols per conjeturas, puig en Manelet, en assumptos amorosos, tenia fama de papallona, que no feya estada en lloch, y era un *me gustan todas*.

Y 'l ball estava per acabar y encara ningú sospitava qui podia ser aquella xamosa pageseta de cabells rossos com un fil d' or.

De sopte, aprofitant lo bullici d' un ballable, la misteriosa parella, dissimuladament, surti de la sala de ball per la porta del café, y d' aquest al corredor que surt al carrer, ahont se 'ls hi atansá una dona embolcallada ab un mocador gran d' abrich que li fapava cap y tot.

—Ah!... sou vos, mare?—digué la pageseta.

—Abrigat, filla meva, que deus estar suada.—contestá la dona cobrintla ab sollicitut ab un abrich.

—Depressa!—digué'n Manelet—Aném, avans no s' adonin de nostra desaparició.—

Y surtiren del Tivoli tirant en direcció á la Pujada, y al esser al carrer Alt, en Manelet, per cerciorarse de que ningú 'ls seguia, tombá 'l cap, y vegegé entre la fosca la silueta d' una dona, tapada del tot, que pujava arrambada á las casas.

—Aném pel carrer de las Garrofas.—digué en Manelet.—

Y aixís ho feren; pero al arribar á la plasseta, notaren que 'l bulto 'ls seguia encara. Decantaren pel carrer del Recó, y aquella dona continuava seguintlos á distancia, percatantse d' esser vista. Surtiren altra volta al carrer Alt anant en direcció á la plassa Vella; y al poch rato, la fosca silueta de la misteriosa dona tornava sobre 'ls passos d' en Manelet y sas companyas.

—;Llamp de Deu!...—mormorá en Manelet clohent los punys ab rabia.—Aquesta dona 'ns segueix!

Y continuaren pel carrer Major avall, cap á las quatre fons; y la fantasma seguintlos hi sempre 'ls passos. S' endinzaren cap á baix el torrent, (el pont no hi era encara) y entraren al barri de Fransa pel carrer de Baix. En tot lo llarch del carrer els hi semblá no veurer á la importuna, y pensant que se hauria cansat de seguirlos, apretant lo pas, donaren la volta pel carrer de Dalt; pero al repassar altra vegada 'l torrent, vegeren de nou la fosca silueta de la impertinent fantasma.

—;Prou ha durat aquest espionatge!—digué en Manelet fora de si, fent acció de dirigirse cap á la perseguidora.

—Per Deu, Manelet!...—digué la noya estrenyentli 'l bras, al que anava agafada, y deturantlo —Tinch por que farias un disbarat!

—Potser se cansarà de seguirnos y 'ns deixarà.—
—digué la mare tota acongoixada.—

Y en Manelet, de mala gana, desistí de son propòsit. Y seguiren carrers, al atzar, y la fantasma, ab desesperant tenacitat, seguintlos sempre á distancia, buscant la sombra que projectavan los edificis. Havian passat ja una vegada per devant de casa d'ellas sense pararsi, y al passarhi novament, digué en Manelet, ab resolució, parantse:

—Quedéuse!... Que sápigam qui sou, ja que vol saberho; pero, ja fé de Deu! vos prometo que jo sabré qui es ella, y que ningú més qu'ella sabrá qui sou vosaltres.—

Entraren ellas á casa seva, y en Manelet, decidit, se dirigí dret á la dona, que s'havia parat arrambada á la paret.

—Ara 'm toca á mi!...—anava dihent en Manelet—També sabré qui ets tú, y ¡com hi ha Deu, te aplicaré la pena del Talió en cástich á la teva tafaneria!—

La dona no l'esperá; fugint, més que depressa, corrent. En Manelet, alt, forsut y resistent, no necessitava correr: s'apretá la barretina fins á las orelles, s'assegurá l'embós de la manta de patuleya que portava per abrich, y á grans gambadas se llensá darrera la dona que, esporuguida, se posá talment á correr. En Manelet apretá 'l pas, y quan sigué á pochos passos d'ella, fentho á posta, li deixá guanyar terreno. Ella, llavoras, amollá 'l pás, tombant cantons per veure de desorientarlo; pero ell, ab unas quantas gambadas, se li posava altra vegada á curta distancia, y ella tornava á correr, y en Manelet la deixava escapar, pel gust de tornarla á aconseguir, ab l'intent premeditat de ferla cansar: ja l'arreglegaria quan li convingués, morta de por y de cansanci.

Y seguiren carrers y més carrers; ella, fugint, ara corrent ara caminant; y ell, ¡hala, hala!... caminant ab naturalitat ó á grans gambadas, segons li convenia, sense may acabarla d'aconseguir. Jugava ab ella lo mateix que 'l gat juga ab la rata, quan la té segura, avans de ferli cruixe 'ls ossos.

En aquest sentit anavan fent via, quan ella embocava 'l portal del Pardo, casi estalonantla ell, de tal manera que sentia 'ls cansats esbufech y 'l pantejar d'ella, que, fent un suprém esforç, doná una correguda en direcció als corralons de ca 'n Sintet; pero las forsas li faltaren, s'arrambá á la paret en busca d'apoyu, y com si estigués borratxa, las camas li flaquejaren y caygué á terra, pantejant ab esbufech de manxa, rendida de cansanci y sanglotant.

En Manelet s'hi atansá, amenassador, los punys closos, los ulls fora del cap.

—¡Ara sabré qui ets tú, remalehida tafanera!...—
—li digué arreballantli d'una estirada 'l mocador d'abrich que li tapava la cara.

—Perdó!... perdó!...—exclamá ella entre sanglots, procurant agenollarse.

—Mereixerías que t'escanyés aquí mateix, per espieta y poca vergonya!—bramulá en Manelet, boy apretantli 'l coll ab las mans.

—Perdó!...—seguia clamant ella, morta de por.

—¡Ay, de tú! si algú altre sab qui era la dona que ha vingut ab mí al ball aquesta nit!

—No, no!... no ho sabrá ningú!

—Aixís ho espero.—obgetá en Manelet. Y se allunyá, deixant allí á la tafanera, ahont restá encara bona estona, avans no 's refé del susto y del cansament.

Y efectivament; ningú més va sapiguer qui era aquella gentil pageseta de cabells rossos com manyoquets de fil d'or, que tant havia cridat l'atenció en lo celebrat ball de pagesos d'aquell any, com tampoch traslluhí la extranya persecució, que quedá embolcallada per la sombra d'aquella nit bruna y freda.

No fa encara molt temps que entre la currúa de pòbres captayres que 'ls dijous fan cap á cal Mane-

let, ahont se 'ls hi dona una almoyna setmanal, se hi veyá una dona, més xacrosa que vella, ab un cistelló al bras y apoyantse ab un bastó de crossa; esperava que 'ls seus missers companys marxessin després d'haver rebut l'algoyna, y allavoras ella entrava á dintre, y á més de la caritat, més important que la dels altres captayres, rebia alguna pesa de roba usada ó bé un plat de recapte que la velleja prenia ab regoneixement.

Aquella captayre era l'única persona á la vila que sabia qui era la gentil pageseta dels cabells rossos que tant crida l'atenció en aquell tan celebrat ball de pagesos, d'agradosa recordansa.

Ramon Ramon.

Exámen microscòpich dels vins

Pera apreciar lo valor comercial d'un vi, ha d'examinarse aquest de tres diferents modos.

Primer. L'examen *organoleptic*, pel cual aprecian nostres sentits las cualitats dels vins, donantnos á coneixer son color, sabor, bouquet, etc. y en moltas ocasions, quan la operació se verifica per personas peritas, los defectes y las malalties que sufréixen ó poden experimentar més tart. Aquest exámen es sufcient en la generalitat de las transaccions comercials, quan lo líquit posseheix sos normals caràcters.

Segon. L'examen *químich*, es un complement científich del anterior, per lo que 's consegueix coneixer las proporcions relatives dels diferents elements constitutius, aixís com la relació ó concordanca més ó menos precisa ab las xifras legals ó reglamentarias dels aranzels ó disposicions administrativas.

Tercer. L'examen *microscòpich*, té la ventatja sobre 'ls anteriors, d'indicarnos l'estat normal ó patològich del vi, per la determinació dels microorganismes que en ell habitan. L'operador, pot en poch temps, per la classe y cantitat de gèrmens, deduhir ó endevinar lo pervenir del líquit que examina al microscopi y 'l vinicultor ó culliter conseguir ab tractaments oportuns, que la malaltia no adquireixi gran extensió, evitant d'aquest modo la pèrdua dels vins amagatzemats.

Pera obtenir aquestos datòs d'un modo exacte y precis, es necessari adoptar algunas precaucions al pendre dels recipients las mostrats que 's van á analizar. Los gèrmens son de duas classes, uns que necessitan l'ayre pera viurer (*aerobis*) y altres que no, (*anacrobis*), los primers ocupan la part superior de las botas ó recipients, mentres que 'ls segons se troban en lo fondo. Per consegüent per examinar los *aerobis*, pendrém una petita cantitat del líquit de la superficie y colocarem una gota en una lámina de vidre (porta obgetes) recubrintla ab altra (tapa obgetes). Així disposada la preparació se col·loca en la platina del microscopi, poguent observar y distingir per sa forma característica, ja 'l ferinent *mycoderma vini* (que produheix la flor del vi), ó ja 'l *mycoderma aceti* (productor de la acetificació).

Pera examinar los fermentos *anacrobis*, hi haurá que esperar á que la fermentació haja acabat y 'l vi vaja dipositant totas sas impuresas y ab ellas aquestos microorganismes. Ab un llarch tubo que fassi de pipeta, tapantlo per l'extrém superior al introduhirlo y treurel del líquit, se podrá extreure 'l vi del fons y examinar com en lo cas precedent una gota del mateix. D'aquesta manera 's determina per sa forma característica 'l ferment que produheix l'*amarquant*; lo que ocasiona l'anomenat *greix*, etc.

Los caràcters morfològichs indicats son prou distintius pera poguer fer una perfecta determinació dels gèrmens y per lo tant una exacta apreciació de las cualitats del vi y de sa conservació.

LO CAMÍ DEL SOL

Fragment de la tragedia que, ab aquest titol, se ha estrenat en lo Teatre Romea de Barcelona, original de Angel Guimerà

ROGER DE FLOR, després d'una batalla, recorre son camp. Va passant pel mitj de sa gent de guerra.

ROGER DE FLOR

A tú 't recordo: entre 'ls cavalls botias.
(A altre.) Aquest crida, més pega. (A altre.) T'he vist caure..

Si. 't has alsat; ho he vist; y ab igual forsa.
(A altre.) Tú anavas aprop meu... Tu ets grech; y aquestos,

tots, tots agermanats, que no vuy lluytas entre vostres y meus y gent alana...
Tots baix els meus penons y 'ls de Sicilia, en mitj dels d'Aragó y de Catalunya!

UN ALÀ

Gloria á Roger de Flor!

ROGER

Y al capdill vostre, en Gircón, mos alans.

UN GRECH

Gloria per sempre al Megaduch, la espasa bizantina!

ROGER

Y al vostre Emperador.

UN ALMOGAVER

Gloria; més feta ab coltells degotant, peróns en l'ayre. vilas en foch, y armadas que 's calcinín! May en repós! Sempre ferint!

ROGER

Si, sempre!

Sempre en avant, mos almogàvers! Mirals, Guerau d'Arenas: son dels teus; ta patria los ha posat al mon; de Catalunya y d'Aragó han sortit. Sens ells, no fora Roger de Flor qui es. Sens ells, la onada de sanch turquesa no hi ha al mon qui aturi; y aixordant á la terra, s'extendria per sempre al demunt Constantinopla, fins al cim de sas cúpulas més altas! Y ells ni ho saben qui son! Corona y purpra sostenen en sas mans als paleòlochs, y, miréulos com van: semblan captayres Conquestan illas y ciutats augustas, y en mitj de pellingos sas carns s'oviran, y ni escut ni corassa 'ls arrasera; més tant se val, mentre esbategui en l'ayre l'estandart d'Aragó y de Catalunya! Sols y serenas els han fet de bronzo; ahont van sos ulls, la mort hi fa la feyna; dórmen al ras ab plujas y ventadas, sobre la terra 'l cap, per hont arriba encara 'l trepinar d'estols que fúgen. Pateixen fret y fam, y 'l pa se 'l menjan esquitxat de sanch propia y sanch contraria. Los abrussa la set, y en tolls fangosos, disputantho als cabells, tots junts s'abeuran. Lluytan de sol á sol, botent com tigres, cayent y alsantse, entre las dents la fulla de ferro pireneuch, y al puny l'esconal! Barra un camí, un de sol, y 'ls rius deturen ab morts y agonitzants, y omplen las vallas de bestias y genets: tant se 'ls endona! Obren lo ventre al vol al caball frèstech que, venint com lo llamp, al caure tira pel cap al turch, á qui d'un cop degollan! Fills meus, carn de ma carn, rassa volguda, nostre es lo mon duhent al sol per guía! De cara al sol, mos almogàvers sempre!

En honor de March Mir

La Comissió organitzadora pera honrar la memoria del distingit y sabí agricultor en March Mir, ha publicat la següent alocució:

Als pagesos de Catalunya

La Comissió suscrita entén que la persona-

lilit de D. March Mir y Capella mereix que d'una manera inesborrable se perpetui la memoria del home que tan ha fet per la pagesia catalana, a la que s'orgulli de pertanyer. Per aixó, vos crida a tots hisendats rurals; pagesos comarcans y cultivadors de la terra; pera que cadascú a la mida de vostras forsas,—donchs la voluntat no ha de mancar;—contribuïu, en poch ó en més, a la creació d'una alegoria indeleble que simbolisi al ciutadà honrat de Catalunya, al excelent compatrici, al gran viticultor y conceller desinteressat, que ab sos incessants estudis y continuadas probaturas sobre cebs americans tant ha contribuït a la replantació de la vinya en totes las regions de la Península.

Aquesta Comissió té a gran gloria procurar son enalliment, convensuda de que la classe que viu de la terra está identificada ab ella: per axó reclama sens excepció'l concurs de tots per modest que sia; desde el més elevat agrónom al humill terrassá. Es un deute sagrat que tots hem contret devant de la moderna agricultura catalana.

Pagesos: honrant la memoria de nostres passats, nos farem dignes del esdevenidor.—Barcelona 31 de Janer de 1904.—La Comissió organitzadora: President, Ignasi Girona; Secretari, Francisco X. Tobella; Tresorer, Manel Ravenós.

En representació del Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro; de la Premsa periódica agrícola de Catalunya y de la Federació Agrícola Catalana-Balear.

CANSÓ DE FEBRER

L'esbojarrat cridar, las desinvoltas é histéricas rialladas s'endú el vent; s'acaba la galop... Las Carnestoltas ha mort al sol ixent.

Ensa y enllá caretas rebregadas, rams trepitjats, ampollas degotant, vestits revolts, despullas viroladas y bocas badallant.

Sa embustera careta d'alegría l'aburriment endormiscat s'ha tret; el cervell, embrutit, despert somia, el cor está contret.

El cel va clarejant.—Deixa, careta, ta enmotllada ganyota per l'any nou.—En tant, al fons del bosch, una violela poch a poch se desclou.

Apeles Mestres.

Remitit

Senyor Director de LO VENDRELL

Molt Sr. nostre: La Junta Directiva del Centre Industrial d'aquesta vila, li agrahirá dongui cabuda en lo periódich de sa digna direcció la següent declaració:

Ens plau fer constar que en las duas Juntas generals darrerament celebradas en aquesta Societat, en las quals va acordarse testimoniar, en una ó altra forma, la gratitud del Centre envers son soci D. Anton Martorell, per sa bona gestió en el desempeñyo del càrrech d'Alcalde d'aquesta vila, dit senyor, va declinar delicadament la demostració honrosa ab que se'l distingia, declarant en sentidas paraulas bastarli lo convenciment d'haver complert lo seu deber per sentirse satisfet.

Lo President, Narcís Soclas.

Vendrell 11 Febrer de 1904.

CRÓNICA

Dijous no celebrá l'Ajuntament sessió de primera convocatoria, haventse tingut ahir la de segona, quin estracte publicarem en lo próxim número.

El mercat del diumenge passat se celebrá ab un temps magnífich cosa que no venia succuhint desde moll temps. Ab tal motiu se vegé molt concorregut, especialment lo mercat de bous, de quin bestiar n'hi havia un centenar de caps, fentse moltes transaccions a bons preus, essent en escàs número los caps que quedaren per vendre.

També la plassa vellá estigué molt animada, abundanthi las patatas de llevó y ls arrelats americans. Aquest últim article, nou en lo mercat, cada día va en augment la existencia que es portada al mateix, de lo que 'ns alegrém.

Ja era hora de que poguessim donar compe de la celebració d'un mercat regular.

Avuy aquest matí tindrà lloch a la Casa de la Vila l'acte antipàtich de verificar lo sorteig dels minyons que han d'anar al servey militar, quina relació dels qu'entran a la quinta d'enguany publicarem en nostre últim número.

El Carnaval d'enguany en nostra vila resultarà, per lo que s' refereix a diversions populars, lo que se'n diu, un *nyap*. Tret de la cavalcada de beneficencia de dema dilluns, que correrá a càrrech del Ajuntament, secundat pel coro «La Lira» y per algunas otras societats que s'han oferit a concorrerhi, com també las noyas y joves del «Orfeó del Centre Industrial» que s'encarregan de la capta, tot lo demés serà aygua en cistella; un intent de dansas y prou, y qui vulgui diversions populars, d'aquellas que'l poble s'hi esplayava aquets últims anys, li queda'l *dret* de fer-has pel seu compte.

No faltarán per aixó balls particulars de societat, y a la sala del Tivoli se'n anuncian de públichs tots tres días, essent el de dema dilluns exclusiu de máscaras.

La Comissió Organitzadora del VII Congrès Agricol Catalá-Balear, que deu celebrarse en nostra vila en lo próxim mes de Maig, se reunirá a las 10 horas d'aquest matí al local de la Cambra Agrícola d'aquesta vila, per tractar importants assumptos. Se prega la puntual assistència als individus que pertanyan a dita Comissió.

Lo dia del Dijous gras los nens del «Orfeó del Centre Industrial» organisaren una estudiantina infantil, la que, ab acompanyament d'orquestra, recorregue durant lo matí la vila.

A la vellá celebraren un ball infantil en Lo Centre Industrial, regnant en lo mateix, ab tal motiu, forsa animació y xivarri.

Los balls de disfressas celebrats lo diumenge y'l dijous gras en lo Tivoli y'l Circo respectivament, estigueren forsa animats. Las disfressas, si fa no fa, com los demés anys; cridant en l'últim l'atenció una comparsa representant lo «Ball de diables», bastant ben caracterisats los *dimoniets*.

Dimars fou estrenada en lo Teatre Romea de Barcelona la tragedia *Lo camí del Sol*, original de nostre apreciat amic Angel Guimerá, que obtingué un grandió exit. L'obra astá escrita en hermosos versos endecasíllabs lliures, de quina forma poética ne s'mestre'l gran Guimerá, y quin argument se refereix a la expedició que Roger de Flor feu, ab sos almogavers a Grecia, havent sigut posada en escena ab gran lnjo de trajos y decoracions.

Felicitém al nostre amic Guimerá per lo grandió exit de sa darrera obra, de la que'n publicuém un fragment en altre lloch d'aquest número, quin fragment es una hermosa descripció dels almogavers y un modelo de poesia lírica.

Durant la temporada de Cuaresma treballará en lo teatro del Tivoli, convenientment convertit en circo eqüestre, una nombrosa compaña acrobata dirigida per Mr. Landri, que actualment treballa en lo Tivoli de Vilatorrada ab gran acceptació y aplauso, segons diuen los periódichs d'aquella vila.

Hem rebut lo darrer número de la revista mensual *Catalunya-Paris*, que s'publica a la capital de la vehina República.

Dit número es extraordinari y está dedicat a nostre benivolgut amic y compatrici l'eminent dramaturch Angel Guimerá, ab ocasió de son recient viatge a Paris, y publica una artística reproducció d'un retrato del esmentat poeta, original del notable artista en Ramon Casas. També publica articles laudatoris firmats per distingits escriptors y algunas triadas composicions del mestre Guimerá.

Demá 15 del corrent, comensa'l periodo de la veda pera la cassa.

La Caritat Cristiana d'aquesta vila ha distribuït als pobres de la mateixa durant lo passat mes de Janer, los següents vales: gallina, 17; carn, 16; llet, 15; pá, 7; tocino, 3; arrós, 1; que en conjunt importan la cantitat de 123'75 pessetas.

Ha ingressat al presiri de Tarragona l'obrèr Joseph Pergillo, que fou condemnat a dotze anys de presó per un Consell de guerra celebrat a Barcelona, a consecuencia d'un article que s'considera punible.

Los quaderns 126 y 127 del interessant *Diccionario Popular Enciclopédico de la Lengua Española*, que pem rebutson tan importants com tots los que 'ls han precedit fins avuy dia.

Se publica dita obra per quaderns de 16 páginas a tres columnas al preu de 30 céntims quadern.

Si algú de nostres lectors desitja coneixer tan útil publicació, pot dirigir-se a D. Pere Garcia, Madera, 12, Madrid.

S'admeten suscripcions a la impremta d'aquest heriódich.

Secció Oficial

MERCAT PÚBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

		Peset: s
7	Febrer..	13'00
8	»	8'00
9	»	8'70
10	»	8'85
11	»	8'60
12	»	8'45
13	»	8'80
TOTAL.		64'40

Funcions religiosas

Aquesta tarde a dos quarts de tres ensenyansa de la doctrina cristiana, y a dos quarts de quatre comensara un Triduo de desagravis ab exposició de S. D. M., Trisagí y sermó; l'últim dia se farà professó per lo anterior del temple.

Dimercs a las 9 se farà la benedicció de la cendra y tot seguit la santa missa.

Dijous, durant la missa de dos quarts de vuit comensaran los exercis del mes de Sant Joseph.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el día 7 hasta el 13 del corrent mes.

Naixements.—Nens, 1.—Nenas, 3.

Defuncions.—Casimir Fons Cañellas, de 3 anys; Dolors Vidal Xambó, de 24 anys, y Teresa Pros Tort de 77 anys.

Matrimonis.—Cap

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

ANUNCIS

POSTALS ILUSTRADAS

ab vistas de

VENDRELL

Colecció de 18 hermosas vistas
tretas dels punts més coneguts de nostra vila.

Preu de la colecció 1'50 Ptas. Postals solas á 10 céntims una

Gran assortit de Postals artísticas

Bromuros. Fototipias. Relleus
Vistas del extranger. Paisatjes iluminats.
Cromos. Tornasolats. Alegorias.

Imprempta Ramon Germans
Teatro, 18. - VENDRELL

Disponible

Disponible

Ramon Germans y Nebot

impressors

*Treballs tipogrífichs de totes classes
com son talonaris, facturas, timbrats,
memorandums, targeteria, etc. Espe-
cialitat en los artísticos á varis colors.*

Carrer del Teatre número 18. - VENDRELL

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y priueras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell